

Táborový speciál

„Stroj času“

Úvodné slovíčko

Milí rodičia a priatelia ☺.

Hoci sa nám naše skautské prázdniny pomaly končia, predsa sme pre vás pripravili jedno špeciálne vydanie. Každé leto máme tábor, ktorý je vyvrcholením skautského roka a vždy sa na to veľmi tešíme. A preto sme sa rozhodli, že vás trošku vtiahneme do týchto našich troch týždňov.

Tento rok sme mali tábor v čase od 1.7. do 23.7. 2016 na lúke pri dedine Zlatno. Prvé dva týždne bol tábor pripravený pre skautov a potom ich vystriedali nedeľnícky vlčatá ☺.

To, čo sme spoločne zažili si môžete prečítať v nasledujúcich článkoch, ktoré sme pre vás napísali. V článkoch sa síce nedozviete úplne všetko, ale dúfame, že sa vám aspoň takéto priblíženie našich dní bude páčiť ☺.

Za všetkých, ktorí sa podieľali na tvorbe tohto čísla Vám želim pekné čítanie.

*Patrícia Pančelka Zorvanová
(vodkyňa 6. oddielu vlčat a včielok Belegost)*

Skautský tábor

NAŠE PUTOVANIE NA TÁBOR

Ráno 1.7. 2016 4:30 hod. Zvuk budíka v tomto momente zobudil takmer všetkých skautov a skautky z nášho oddielu, ale aj takto skoro ráno sme vstávali plný energie. Ide sa na tábor!

Všetci sme sa stretli približne 5:15 na križovatke vyzbrojení veľkými ruksakmi. Autobusom sme prišli do Novej Bane. Prišli sme tam okolo 6:00. Dostali sme mapy a prvé súradnice s pokynmi a tak sme mohli vyraziť. Chvíľu nám trvalo, kým sme sa vymotali z mesta (tá chvíľa trvala približne hodinu a pol ☺). Keď sa nám to podarilo, tak sme pokračovali po turistických chodníkoch a lesných cestičkách na 1. stanovište.

Našim 1. stanovišťom bola obec Veľká Lehota. Tu sme sa trošku občerstvili poobzerali sme trhy, ktoré v ten deň boli v dedine a dostali sme nové súradnice. Už pri pohľade na mapu sme vedeli, že ideme do Jedľových Kostolian. Tam sme prišli veľmi rýchlo, pretože tam viedla cesta bez križovatiek a pomerne bez kopcov, a tak sme sa nemali kde stratiť, ani unaviť. Keď sme prišli do dediny, mali sme dlhšiu prestávku v miestnom pohostinstve.

Pri kostole sme dostali pokyny a pokračovali sme v ceste. Mali sme ísť na Hrušov. Ale nejako sa nám podarilo zablúdiť a nevedeli sme ako ďalej. Našťastie Jakub spoznal miesto, kde sme sa stratili. Bola to lúka, na ktorej bol tábor v roku 2013. Jakub nás teda po pamäti vyviedol na správnu cestu, a tak sme po 15 kilometrovej obchádzke prišli na hrad Hrušov. Väčšina nechcela pokračovať, pretože boli unavení. Asi po polhodine sa mi podarilo presvedčiť ich a pokračovali sme ďalej. Od hradu sme prešli asi 4 km a rozhodli sme sa, že sa utáboríme. Tak sme si rozložili cely a išli sme spať.

Ráno sme sa zobudili pomerne skoro, aby sme nemuseli ísť po tom najväčšom slnku. Asi za 30 minút sme prišli na Skýcov, kde sme si kúpili vodu a dostali sme súradnice táboriska. Prešli sme kus cesty po asfaltke, cez les, popri veľkej obore pri Topoľčiankach, až sme sa nakoniec dostali do Zlatna. V Zlatne sme si museli dať prestávku všetci, pretože slnko strašne páliło a nechceli sme dostať úpal. Keď sme sa pozbierali, vyrazili sme z dediny, od ktorej bol tábor vzdialený približne 40 minút cesty.

Už z diaľky od cesty sme videli biele plachty tee-pee. Začali sme utekať do táboriska. Všetci sme boli šťastní, že sme tam konečne prišli. Náš deň sa však neskončil príchodom. Všetci sa zapojili do stavania táborových stavieb. Večer sme boli všetci unavení, tak sme to nenaťahovali, rozdelili sme si stany a šli sme spať. Aj keď sme boli unavení, mali sme otlaky a bolela nás hlava, boli sme radi, že sme v tábore a na tieto problémy si ráno už nikto nespomenul.

MIŠO

PRVÝ TÝŽDEŇ

Ako už asi všetci viete, téma tohtoročného tábora mala názov „Stroj času“. Celý tábor a aj jednotlivé úlohy boli rozdelené do viacerých úrovní.

Na začiatku sme každý cestovali z úrovne sedliaka, až sme sa dostali do úrovne kráľovho šľachtica. Aby sa nám to mohlo podariť, museli sme zbierať zlatky za plnenie úloh od kráľa Nikodémusa.

Prvý táborový týždeň to nebolo vôbec jednoduché. Predrať sa cez úlohy, keď sme boli sedliaci a mešťania nebolo vôbec med lízať. Kráľ každému tímu odovzdal papyrus s úlohami a mohli sme sa vrhnúť do práce. Prvou a najzákladnejšou prekážkou bola stavba vlastných prístreškov a piecok na varenie podľa návrhu. Na stavbu prístrešku mal každý tím 2 dni a potom sa doňho museli nasťahovať. Pre väčšinu skautov bolo združujúce vystáť sa z pohodlia svojich tee-pee a odísť spať do jednoduchých prístreškov.

Taktiež sme si museli robiť aj vlastnú večeru, ktorá bola aspoň v mojom tíme vždy perfektná. Neskôr si kráľ potreboval viac overiť našu šikovnosť rôznymi bojovkami, šatkovými hrami... Po 3 dňoch intenzívnej námahy prišli ľahšie úlohy v podobe zostrojenia kuše, výroby vlastných lyžičiek alebo dobrovoľnej práce u kráľovej pravej ruky Števkusa Bublusa Prvého.

Zlatky pribúdali a naša cesta k predposlednej úrovni rytiera už bola čím ďalej tým kratšia. Mimo tohto všetkého si ešte kráľ chcel overiť aj kuchárske znalosti jeho poddaných. Každý tím mal k dispozícii 3 živé sliepky, z ktorých mal spraviť večeru sebe, aj kráľovi. Už nás všetkých čakala len jedna nočná cesta na Mišov vrch, kde si mal každý tím prevziať artefakt v podobe meča. V táborisku už nedočkavo čakal kráľ Nikodémus, aby mohol prevziať artefakty a pasovať všetkých za jeho rytierov.

STANKO

DRUHÝ TÝŽDEŇ

Prvý týždeň tábora bol vyčerpávajúci, plný nástrah a prekážok. Druhý týždeň, poviem pravdu, nebol na tom o nič lepšie.

Ako rytieri sme boli odhodlaní dostať sa na vrchol, teda dostať sa do úrovne šľachticov. V ceste nám stálo mnoho skúšok a testov. Kráľ nás skúšal v sile, rýchlosti, šikovnosti v rôznych rytierskych hrách. Dva dni sme hrali rôzne hry, bojovky a celkovo boli tieto dni oddychovejšie oproti tým predošlým.

V nedeľu sme privítali veľa návštev rodičov, či starých rodičov našich rytierov. Mnoho koláčov od návštev nám pomáhalo oddychnúť si od prvého týždňa. Ešte raz ďakujeme za koláčiky, boli super ☺.

Po oddychových dňoch nastal zlom! Kráľ nám v nedeľu večer oznámil, že ráno vyrazíme na dvojdnú výpravu pre dva dôležité artefakty a nám nezostalo nič iné ako poslúchnuť a ísť. Viac o tejto dvojdnovej výprave sa dozviete o článok nižšie.

Po náročnej výprave sme mali čas sa zotaviť. Na ďalší deň však ešte stále jeden artefakt chýbal. Bol to artefakt z Javorového vrchu, na ktorý muselo pár odvážlivcov vyraziť. Cesta trvala krátko (rátam tak 2-3hod.) a úspešne sme sa zmocnili aj posledného artefaktu a to 3 kľúčov. Šťastne sme sa vrátili a verili sme, že sme právoplatní šľachtici. Tak sa aj stalo a už zostávalo len posledné vyvrcholenie programu.

Bola to veľká bojovka, v ktorej sme sa proti našim vedúcim snažili ukradnúť Stroj času. Po asi hodine veľkých bojov sme spoločnými silami presunuli tento Stroj až na neutrálnu zónu (Pri stožiaroch) a zvíťazili sme. Po otvorení stroja času sme uvideli mnoho balíkov čipsov a list. V liste bolo napísané, že je definitívne potvrdené, že sme to dokázali a presunuli sme sa Strojom času do roku 2016. Večer nás čakal už len záverečný snemák, ktorým sme úspešne uzavreli celý tábor a aj tento článok. Tešíme sa aj o rok!!! ☺

STANKO

Streda a štvrtok – dvojdná výprava

Deň sa začal budíčkom o 7:00. Potom všetko postupovalo ako malo. K upratovaniu sa pridalo aj balenie na výpravu. Pred nami bola dvojdná.

Odchod mal byť o 9:00, no kúsok sa to pretiahlo na 9:30. Niektorí boli úplne mŕtvi, lebo skončili 40 hodín bdenia a nemali čas dospať, ale zvládali to famózne. Išli sme z táboriska smerom k Čiernemu hradu, no neodbočili sme naň, ale postupovali sme rovno. Po chvíli sme zastali na križovatke, lebo sme si neboli istí kade ďalej. Rozhodli sme sa pre cestu, ktorá vyzerala najprv hrozivo, no po čase sme zistili, že je to skoro rovina. Na konci cesty sme si oddýchli a vydali sa ďalej. Išli sme najprv asfaltkou, potom poľnou cestou a zase asfaltkou. Tam sme sa museli opäť opýtať, kade máme ísť. Potom sme išli k sekvoji a niečo nájsť. Našli sme šperky. Chvíľu sme si oddýchli a vydali sa ďalej. Prešli sme cez šutrolom (náš výraz pre kameňolom ☺) až do dediny. Zabávali sme sa množstvom hier ako napr. uhádni meno môjho otca. Keď sme prišli do dediny, sadli sme si na lavičky pri detskom ihrisku a večerali sme.

Ďalej sme sa vydali z dediny do lesov a zložili sme sa pod vrchom, ktorého meno si už nepamätám. Baby si urobili prístrešok spolu a chalani si spravili 3, do ktorých sa rozdelili a Štiavničania spolu s 3 Uľčanmi sa rozhodli, že budú spať na lúke. A išli sme spať. Zrazu ma niekto zobudil so slovami, nech sa posuniem vyššie, lebo strašne prší. A už sa k nám išli schovať aj chalani, ktorí spali na lúke, lebo boli celí mokří. Prístrešok začal trochu padať, tak som s Máriou zobrala ďalšie cely a prehodila ich cez to. Bola veľká zima, tak sme skákali a drepovali, aby nám bolo teplejšie. Vtedy boli s nami už aj Filo a Bobok. Keď dopršal najväčší dážď, chalani urobili oheň, pri ktorom sme sa ohriali a osušili si veci. Trošku sa mi prepálilo tričko a zhorel mi kúsok vlasov. Nevadí. Keď znova začalo pršať, pobrali sme sa spať.

Mojim budíčkom bola voda za golierom, ktorá kvapkala z cely, ktorá bola plná vody a skoro sa pretrhla. Zrazu som počula Máriu, ako nám vraví, nech zoberieme všetko, čo sa dá a ideme do dediny. Z topánky som si vyliala vodu, obula som sa, pobrala, čo sa dalo a utekala smerom k dedine. Mala som síce pršiplášť, ale účinok nemal žiadny. Nemala som na sebe kúsok suchého oblečenia a do vlasov som si rovno mohla dať šampón. Keď sme sa došuchtali do dediny, Deká nám povedala, aby sme sa dali do menších skupiniek a zazvonili do nejakého domu, či by sme sa nemohli schovať. No bolo 5:00, čiže nám nikto neotvoril. Nakoniec mala Deká výborný nápad: schovať sa na tribúnu na ihrisko. Cestou na ihrisko sme stretli veľmi milú pani, ktorá nás chcela k sebe zobrať, ale išla do roboty. Tak nám aspoň sľúbila, že zavolá starostovi. Na tribúne sme sa naraňajkovali a potom išla Deká s Fitloptou na obecný úrad poprosiť o pomoc.

Kým boli Deká a Fitlopta preč, prišiel starosta a pustil nás do miestnosti pod tribúnou. Dal nám uteráky a mikiny, aby sme sa ohriali. Založili sme si v krbe oheň a sušili veci. Dali sme si kávu a čaj. Starosta zavolať aj doktorku, ktorá vyšetřila tých, ktorí na tom boli zle a dala nám lieky. Okolo dvanástej sme sa pozreli do mapy ako pôjdeme do táboriska. Keď to uvidel starosta, zobral nám mapu a nepustil nás pešo. Nakoniec nám vybavil 35 miestny autobus, ktorý nás zaviezol až do táboriska. Keď sme tam prišli, v každom teepku bolo vykopané ohnisko. Hneď sa všade založil oheň a sušili sme si veci. Najprv spacáky, aby sme mali v čom spať a potom aj zvyšné veci.

PRINCEZNÁ

Vlčiacky tábor

SOBOTA A NEDEĽA

V sobotu sa začínal náš vlčiacky tábor, na ktorý sme sa už veľmi tešili. Skoro každý prišiel v inom čase, takže sme mali len taký voľný deň a každý sa hral a pozeral si táborisko. Celý deň pršalo, takže sme boli všetci unavený a nič sa nám nechcelo. Nakoniec sme sa rozdelili do dvoch skupín: na dievčatá a chlapcov. V týchto dvoch skupinách nám pár vodcov poukazovalo táborisko a vysvetlili nám, kam chodiť môžeme a kam nie. Večer prišiel pán kaplán zo Štiavnice a mali sme svätú omšu. Snemák sme tiež kvôli dažďu nemali. No a samozrejme, hneď prvú noc nám prišiel prepád, ktorý nám aj ukradol vlajku a sekerku.

Nedeľné ráno bolo mokré a sychravé. Na nástupe sme zistili, kto na prepád prišiel. Boli to skauti zo Štiavnice. Potom prišli raňajky. Po raňajkách začalo znovu pršať. Doobeda sme mali tiež voľno a každý sa hral s kamarátmi. A aj keď pršalo, našim najobľúbenejším miestom na hranie sa bol potok ☺.

Poobede sme všetci išli do hangára. "Stroj času" nás mal premiestniť z roku 2028 späť domov. No nepodarilo sa nám to. Namiesto toho sme sa premiestnili praveku a tam nám "stroj času" niekto alebo niečo ukradlo, ale nevedeli sme presne, čo to bolo. Objavili sa tam neandrtálci a tí nám rozprávali, že sa nás boja, lebo si myslia, že im chceme pozabíjať všetkých mamutov. Keďže sme neovládali reč, ktorou neandrtálci rozprávali, musela nám všetko prekladať Brumhilda. Keď neandrtálci odišli, znovu sme sa mohli hrať. Potom sa každý chvíľu zdržal v hangári na večeru a znova sme sa leteli hrať s kamarátmi. Bol to taký super hrací deň ☺. Keď sa zapískala večierka, zakúrili sme si, aby nám nebola zima, zaliezli sme do spacákov a prepád nám neprišiel. Možno preto, lebo v noci pršalo ☺.

HENIKA

PONDELOK

Pondelkové ráno bolo konečne bez dažďa ☺. A tak sme po odpískaní budíčka utekali na rannú rozcvičku, ktorá nám pomohla rozhýbať naše stuhnuté svaly. Po rozcvičke nasledovala modlitba, potom fajnové raňajky, pri ktorých sme zistili, že nám neandrtálci ukradli lyžice.

Keďže sme sa z praveku chceli dostať čo najskôr, museli sme získať stroj času. Pretože veľké skupiny sú viac nápadné, tak sa deti rozdelili do menších skupiniek, kmeňov. Najprv sa deti museli zamaskovať tak, aby boli čo najmenej nápadné. Takto zamaskované deti hľadali v lese farebné papieriky, ktoré museli preniesť do ešusov. V každom ešuse bola iná farba. Aby to nebolo veľmi jednoduché, deti počas hry naháňali neandrtálci, ktorí dávali chyteným deťom rôzne úlohy. Kmeň, ktorý mal v ešuse najviac svojich farebných papierikov, vyhral.

Pohybovať sa v praveku je dosť náročné, a preto si každý kmeň musel nájsť svojho náčelníka, ktorý mu pomáhal prežiť. Náčelníci boli označení farbou daného tímu. Náčelníci dali deťom rôzne úlohy a keď deti tieto úlohy splnili, tak až vtedy bol náčelník ochotný ísť s nimi a pomáhať im.

Potom nasledoval obed, ktorý bol iný ako tie, na ktoré sme boli doteraz zvyknutí. Keďže nám neandrtálci v noci zobrali lyžice, museli sme jesť iba rukami. Ale bola to riadna sranda ☺.

Poobede si každý kmeň pripravil krátku scénu, pokrik, nejaký symbol, ktorý ho vystihuje.

Jesť rukami bolo síce vtipné, ale aj tak sme sa rozhodli, že neandrtálcom naše lyžice ukradneme. Ukradnúť ich ale nebolo vôbec jednoduché. Neandrtálci deti odzbrojovali tým, že im brali šatky a tak sa deti museli chodiť oživiť. Zobrať si späť svoje lyžice bolo náročné a unavujúce (deti sa riadne nabehali), ale bol to super pocit mať opäť svoje lyžice ☺.

Po chvíľke oddychu sme išli spoločne na drevo a chystali sme veci na snemák, ktorý nás večer čakal. Po večernom nástupe sme sa presunuli k snemáku, kde jednotlivé kmene predstavili svoje scény, ktoré si poobede pripravili. Scény boli zaujímavé a vtipné ☺. Unavení sme sa zababušili do svojich spacákov a vybrali sme sa do pravekej ríše snov ☺.

PANČELKA

UTOROK

Je 7:00 a zase znie tej nepríjemný zvuk píšťalky, ktorý oznamuje budíček. Po budíčku opäť rozcvička, modlitba, raňajky a nástup.

Stroj času sme ale museli a chceli získať a náčelníci získali informáciu, že neandrtálci ukrývajú stroj času vo svojom tee-pee. Neandrtálske tee-pee sa náchádzalo v močiari a preto sa tam deti mohli dostať len keď vytvorili tzv. fúrik. Neandrtálci pre svojim tee-pee oddychovali a keď sa zobudili a uvideli deti, ktoré sa pohybovali, poslali ich preč a museli začať znovu. Nakoniec deti neandrtálcov prekabátili a dostali sa do ich tee-pee zozadu a truhlicu so strojom času ukradli. Po otvorení však zistili, že ukradli nesprávnu truhlicu a v tejto sú len cukríky a žiadny stroj času.

Pri jednotlivých hrách deti získavali rôzne skúsenosti. Niektoré kmene mali skúseností viac a iné menej. A tak ich od seba mohli odpozorovať v ďalšej úlohe. Kmene boli od seba v dostatočnej vzdialenosti. Každý člen kmeňa mal na čele nejaké písmenko, ktoré si nesmel zakrývať. Ich úlohou bolo zistiť písmená kmeňa, proti ktorému boli. Z písmen potom náčelník vytvoril nejaké úžasné slovo.

Deň sa chýlil ku koncu a tak sme sa ešte zahrali, navečerali sme sa a išli sme si spokojne ľahnúť.

Zrazu nás zobudil strašný hluk. Všetci sme sa rýchlo obliekli a utekali sme von, kde nám povedali, že náčelníkov kmeňov uniesli. A tak si deti zobrali svoje čelovky a spoločne išli hľadať svojich náčelníkov. Les bol plný nástrah, ale deti to zvládli a svojich náčelníkov našli a priviedli ich späť do tábora.

Konečne sme si už spokojne ľahli do spacákov a zobudili sme sa až na ranný budíček ☺.

PANČELKA

STREDA

Ako každý deň bol budíček, rozcvička, hygiena, upratovanie a bodovanie stanov, ranný nástup, modlitba a raňajky. No pokračovanie dňa bolo neobyčajné.

Decká čakala náročná výprava. Cestou sme si zahrali Čierneho Petra, spievali sme si, Po ďalekej ceste sme sa nakoniec dostali na miesto, kde sme mali nájsť mapu. Táto mapa nám odhalila miesto, kde boli ukryté vývary na uspatie mamutov. Tu sme sa spoločne naobedovali a išli sme ďalej. Po niekoľkých hodinách sme sa so zničenými vlčatami a včielkami vrátili naspäť do táboriska, kde ich čakala ďalšia úloha.

Z pasce na mamuta, ktorá bola zaplavená bahnistou, kalnou vodou, museli deti vyloviť už spomenuté bylinkové vývary na mamuty. Bola to teda poriadna výzva. Ale naše decká sa do nej pustili a hravo ju zvládli. Po takejto turistike a bahnistej potápačke si treba dopriať horúci, táborový kúpeľ.

A keďže hlad je zlý, tak sme si urobili ohnisko a našou večerou sa stali špekačky, ktoré sme si opiekli. Pri tom sme sa zasmiali, zabavili, porozprávali si vtipy a fajново najedení sme išli spať.

MLOCK

ŠTVRTOK

Ráno nás denný radca zobudil o 7:00 ako každé ráno v týždni. Potom nasledovala denná rutina (hygiena, bodovanie, modlitba, nástup, raňajky).

Prvá aktivita na tento deň bolo varenie lektvaru. Dostali sme recept, kde boli napísane rôzne ingrediencie a podľa toho sme lektvar uvarili a naliali do fľaše a doplnili sme to vodou. Ingrediencie boli veľmi zvláštne a niekedy sme museli nasadiť veľa odvahy, aby sme ingredienciu získali.

Neskôr sme sa presunuli ku krížu a následne sme na vedľajšej lúke mali hru. Tá spočívala v tom, že náš uvarený lektvar sme museli naliať do ešusov, ktoré ale prísne strážili neandertálci. Keď boli ešusy plné, neandertálci zaspali. Keď sa tak stalo, jedného sme ukradli a preniesli do táboriska. S tým sme sa potrápili najviac. Tohto neandrtálca sme potrebovali kvôli tomu, lebo iba on nám vedel povedať, kde sa schovávajú mamuty, ktoré nám ukradli stroj času. Úlohu sme úspešne zvládli a mohli sme si trochu oddýchnuť.

Poobede sme dostali za úlohu postaviť neandertálsku dedinku alebo osadu. Mali sme k dispozícii len prírodné materiály, ktoré vystačili. Všetci sme sa rozhodli stavať pri potoku. Niektorí nás milo prekvapili nejakými kreatívnymi doplnkami ako napríklad Stone Hange, preliezky, prístavy, neandertálsky hotel, škôlka a podobne ☺. Niektorým sa podarilo získať aj domáce zvieratká v podobe „hovniválov“ ☺. Všetkým sa tieto dedinky veľmi podarili. Porota dedinky vyhodnotila a priradila každému kmeňu schopnosti, ktoré pri tejto úlohe získali.

Potom sme si už len zahrali rôzne hry alebo sme len tak oddychovali.

PRINCEZNÁ

PIATOK

Ráno nás o 7:00 zobudil zvuk píšťalky a Pančelka nám pripravila veľmi príjemnú rozcvičku, pri ktorej som sa na mokrej tráve pošmykla. Ale to nevadí.

Doobeda sme stihli ranný lov, kde sme si ulovili mamutov. Potom nasledovala malá pauza, ktorá nám postačila na to, aby sme nabrali silu na ďalší boj.

Keď sme sa všetci úspešne dostavili do hangára, spoločne sme sa vybrali na vedľajšiu lúku. Tam nám povedali ako získame nože na rozpáranie mamutov. Ale nebolo to len tak. Každý si hodil kockou a podľa čísla zistil svoje postihnutie. Ak hodil 6 nemal žiadne. A ešte k tomu nás naháňali šabl'ozubé tigre, ktoré nám dali našťastie náskok. Keď sme nože získali, nasledoval obed a po ňom krátka siesta.

Keď sme si oddýchli bola na rade záverečná hra, v ktorej išlo o to, že máme nahádzať určitý počet guľčiek, ktoré boli po lúke do vedier, ktoré boli pod stromom a strážili ich neandertálci. Keď sa nám to podarilo, chytili sme mamuta, získali stroj času a utekali do táboriska, aby sme sa mohli premiestniť do prítomnosti. Našťastie sa nám to podarilo a úspešne sme sa vrátili do roku 2016.

Poobede sme si pripravovali program na večerný snemák. Po večeri nasledoval snemák, pri ktorom decká skladali vlčiacké a včielkarské sľuby, odmenili sa najusilovnejšie deti, jedlo sa, zabávalo a spievalo ☺.

PRINCEZNÁ

PRIPRAVILI

Peter Mlock Dudák
– radca Orlom

Patrícia Pančelka Zorvanová
– vodkyňa 6. oddielu

Katarína Princezná Freigertová
– radkyňa Snežienok

Michal Sásik
– člen družiny Hadíci

Peter Stanko Bellan
– člen družiny Hadíci

Henrieta Dudáková
– členka družiny Bystrušky